

عنوان مقاله:

جمله های حالیه بدون واو در ترجمه های فارسی کهن و معاصر قرآن کریم ؛ نقد و بررسی

محل انتشار:

دو فصلنامه مطالعات ادبی متون اسلامی، دوره 3، شماره 11 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

محمد کریمی نیا - دانشگاه کاشان

عباس اقبالی - عضو هیئت علمی دانشگاه کاشان

خلاصه مقاله:

پژوهش در حوزه ترجمه قرآن کریم، پیشینه ای کوتاه دارد. برخی محققان با دقت نظر در ظرایف ساختارهای مختلف نحوی قرآن و مقایسه ی آنها با الگوهای زبان فارسی به این مهم پرداخته اند. هدف از پژوهش حاضر بررسی و نقد معادل های فارسی ای است که مترجمان فارسی کهن و معاصر برای موارد جمله های حالیه در قرآن برگزیده اند. با توجه به پیچیدگی و ظرافت نسبی این اعراب نحوی در برخی آیات قرآن، بررسی و نقد تلاش های مترجمان در معادل گذاری برای موارد کاربرد این نقش نحوی در قرآن به نتایج جالب توجهی انجامیده است. بر اساس شمارش منابع، حدود 400 مورد حال مفرد، 90 مورد جمله حالیه بدون واو و 190 مورد جمله حالیه با واو در قرآن کریم به کار رفته است. سپس معادل های انتخابی مترجمان منتخب (5 مترجم کهن و 15 مترجم معاصر) برای این موارد استخراج و بررسی شده است و در ادامه معادل فارسی مورد نظر با توجه به الگوهای ترجمه جمله های حالیه در فارسی ارزیابی و نقد شده است و در پایان، علاوه بر تبیین اختلافات نحویان و مترجمان بر سر تعیین ساختار نحوی حال در عبارات قرآن، میزان آگاهی و پایبندی هر مترجم به دانش نحو عربی و دستور زبان فارسی تا حد امکان آشکار گردیده است. همچنین میزان پایبندی مترجمان نسبت به رعایت این اصل نحوی مورد بررسی قرار گرفته است و در برخی موارد اندک، ترجم های پیشنهادی ارائه شده است.

کلمات کلیدی:

حال، ترجمه قرآن، نقد ترجمه قرآن، ترجمه های فارسی قرآن، جمله های حالیه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/888876>

